36 Prilika o farizeju in cestninarju

Deseta nedelja po Binkoštih

Luka 18,9-14

Nekaterim, ki so zaupali vase, da so pravični, in so zaničevali druge, je povedal tole priliko: »Dva človeka sta šla v tempelj molit: eden je bil farizej, drugi cestninar. Farizej se je postavil in pri sebi molil takole: 'Bog, zahvaljujem se ti, da nisem kakor drugi ljudje: grabežljivci, krivičniki, prešuštniki ali tudi kakor ta cestninar.
Postim se dvakrat na teden in desetino dajem od vsega, kar dobim.' Cestninar pa je stal daleč proč in še oči ni hotel vzdigniti proti nebu, ampak se je tolkel po prsih in govoril: 'Bog, bodi milostljiv meni grešniku!' Povem vam, ta je šel opravičen domov, oni pa ne; kajti vsak, kdor se povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan.«

15. april 1872

Številni primeri iz Evangelijev, ki Sem jih do sedaj razložil, vsebujejo prilike, ki so odslikavale dogodke iz vsakdanjega življenja, po katerih je raztolmačen Moj nauk, ali bolje, Moji dve zapovedi ljubezni.

Glavni namen teh razlag je v zavarovanju pred drugačnimi razlagami, ker ljudje, ki se preveč pogosto držijo črk, mislijo, da tisto, kar ni posebno omenjeno v zapovedih, tudi ni prepovedano.

Ker Sem se med Mojim poslanstvom na zemlji dobro zavedal ozkosti pojmovanj Mojih učencev in drugih poslušalcev, Sem pogosto uporabljal primere, prilike in ustreznosti materialnih stvari s tistim, kar je duhovno in nevidno tako, da ni pustilo nobenega dvoma v ljudskih glavah, kako naj bo razumljen Moj nauk in predhodne verske zapovedi.

Ta Evangelij prikazuje, kako Sem dal farizejem, ki so se v njihovi nečimrnosti vedno imeli za boljše od drugih, priliko, ki se še posebej ukvarja z njihovimi napakami; kajti verjeli so, da so, dokler se držijo postave in verskih običajev, napravili vse, kar je zahtevano in da bo njihov Bog z njimi zadovoljen.

Pripovedoval Sem jim o dveh ljudeh, od katerih prvi, ki navidezno izpolnjuje najrazličnejše zakone in običaje svoje vere, gleda drugega navzdol z ošabnostjo in zaničevanjem, kot da bi bil globoko pod njim, ker je imel poklic, ki v tistih časih ni veljal za posebno poštenega.

Ta primerjava prvega, ki je v svoji vzvišenosti mislil, da ni grešil ali le zelo malo, z drugim, ki se je v globoki ponižnosti precej zavedal svojih grehov, ki so posledica človeške slabosti, je bila primerna, da poniža mogočni napuh farizejev. Prav tako tudi razloži Mojim učencem in drugim poslušalcem nekatera izmed Mojih dejanj, ki so žalila splošno sprejete običaje Judov, ter jim pokazala razliko med izpolnjevanjem črke postave ali razumevanje njenega duhovnega pomena in delovanjem po njej.

Za razlago tega primera Sem rekel Mojim učencem: "Kajti vsak, ki se bo poviševal, bo ponižan; in tisti, ki se bo poniževal, bo povišan."

V naslednjih verzih tega poglavja je poudarjeno, da se nihče ne more imenovati »dober«, razen Boga, kjer celo Jaz nisem delal izjeme pri Sebi, kot Sinu človekovemu. To Sem naredil zato, da Sem jih pripravil do spoznanja, da besedo »dober«, kot lastnost, ni lahko doseči ali zaslužiti, in da je veliko, zelo veliko potrebno, da se lahko lasti takšen opis; kajti v tem primeru bi beseda »dober« pomenila tudi »brez greha«.

V nadaljevanju tega poglavja, ko so k meni pripeljali otroke, Sem poudaril, da morajo biti ljudje, če si želijo prilastiti Moje Kraljestvo, takšni kot otroci, kar se tiče preprosto ti in nedolžnosti in popolnega zaupanja. Kajti samo tisti, ki ima te otroške značilnosti, si bo lahko z molitvijo izboril pot v moje Kraljestvo. Torej prvi verz tega poglavja pravi, da naj nekdo nenehno moli in v tem vztraja, kar pomeni, da se mora vse narediti z Mano in Mojima dvema zapovedima v mislih. In da bi lahko to naredil, mora biti sposoben, da žrtvuje, če je potrebno, svoje najljubše navade, brez katerih je najtežje shajati. To Sem razložil v primeru z vladarjem, kajti od njega Sem zahteval, da žrtvuje tisto, kar je najbližje njegovemu srcu.

Prilika, da je kameli lažje iti skozi šivankino uho, kot pa bogatašu vstopiti v Božje Kraljestvo pomeni, da je nemogoče, da človek, ki je še vedno navezan na materialne stvari, vstopi v Moje Kraljestvo duha. Kajti dvig iz materialne stopnje v duhovno je možen le takrat, ko so vse posvetne stvari podrejene duhovnemu cilju.

Da je Peter ob tej priložnosti prišel do zaključka, da so zaradi tega, ker so zapustili vse za seboj, Moji učenci, samo potrjuje, kako lahko človek preceni svoje žrtve, ter pričakuje nagrado že na zemlji, medtem ko jo lahko prejme na drugem svetu ob zavestni izpopolnitvi dolžnosti. Moji učenci še niso imeli pravega razumevanja tega, ker so bili še vedno zelo odvisni od Moje vidne osebe in s tem nezmožni dozorenja. Ko Sem jim govoril o Mojem neizbežnem trpljenju, tega niso razumeli, kajti verjeli so, če jim je bila obljubljena blaženost tukaj in v onostranstvu, zaradi njihovih materialnih žrtev, se bo to toliko bolj nanašalo na Mene, ki Sem hodil med njimi brez greha in neomadeževan.

Bili so slepi kot slepec na cesti v Jeriho; poslušali so Me, vendar niso razumeli pomena Mojih besed. In kakor Sem povrnil slepemu vid, ker je trdno verjel, da ga lahko Moja roka ozdravi, je bila s tem, ko Sem izlil Moj duh na Moje učence, njihova duhovna slepota pozdravljena in šele takrat so v celosti razumeli in videli v najčistejši luči to, kar Sem jim pripovedoval v prilikah in prispodobah med Mojim tri letnim učiteljskim poslanstvom. Šele takrat so dojeli, kdo Sem bil, kaj je pomenilo Moje učenje, in kaj njihovo lastno poslanstvo.

Ta Evangelij vam od začetka do konca pripoveduje v nekaj besedah vedno eno in

isto. Pravi, da je v dejanskem življenju "biti dober" ali "biti brez greha" tako zelo težko in da se zmožnost žrtvovanja zelo razlikuje. V splošnem pa ta Evangelij cilja na znižanje človeške domišljavosti, da je nekdo boljši, kakor drugi. Torej na ponižnost. Pri cestninarju se je sama od sebe razkrila kot vrlina, pri vladarju je bila zahtevana kot najvišja žrtev, pri majhnih otrocih je bila očitna kot nezavedna nedolžnost, ki je bila obljubljena Mojim učencem za bodočo nagrado in katero Sem prikazal z Mojim življenjem, ter kot z najvišjim vzgledom, z Mojim trpljenjem.

Tu lahko vidite različne stopnje ponižnosti, ponižanje posameznikove lastne narave za dosego najvišje duhovne popolnosti, kakor Sem to pokazal kot večni vzgled.

Upoštevajte ta Evangelij, v katerem je podana najgloblja smernica, da pritegne vašo pozornost v besedah, kakor tudi z vzgledom Mojega lastnega življenja. Ne delajte si utvar, da ste nekaj boljšega zato, ker prejemate Mojo Besedo pred mnogimi drugimi, in se iz Mojih ust naučite, kako naj se razume in udejanja v življenju.

Tudi med vami je mnogo takšnih, ki so podobni bogatemu vladarju. Kajti tudi za vas bo prišla ura, ko se boste morali odpovedati vsemu, kar vam je najdražje na tem svetu in kar ste do sedaj tako prizadevno čuvali. Takrat ste lahko gotovi, da bodo mnogi izmed vas žalostni in bodo šli svojo pot tako kot bogati vladar. Takrat bo vaši človeški naravi postavljen preskusni kamen, da se bo videlo, koliko duhovnega ste vsrkali iz nebeškega kruha, s katerim vas tako bogato oskrbujem. Potemtakem, besede prvega verza "moliti in ne hliniti" so namenjene tudi vam, da boste vedno imeli dovolj moči, da ne boste omahovali v najtežjih okoliščinah, temveč Mi stali čvrsto ob strani. Kajti samo tistim, ki vztrajajo, bodo v onostranstvu nadomeščene posvetne izgube, in ne tistim, ki omahujejo in dvomijo.

Neprenehoma molite, da bo vsaka sled ošabnosti in napuha v vas izločena in oblecite obleko ponižnosti! Postanite takšni, kakor majhni otroci! Zaupajte Mojim obljubam, kajti kar vam sedaj govorim ni nič novega. Pred skoraj dva tisoč leti Sem to povedal Mojim učencem in privržencem. Dolgo časa - črno na belem, kakor pravite - je bilo to pred vašimi očmi; toda vi ste slepi, kakor Jerihov slepec in ne vidite svetlobe, ki sveti iz teh besed. V stiski vašega srca Mi pogosto kličete: "O Gospod, daj, da spregledam!" In tisti, ki se z zaupanjem podvržejo Moji oskrbi, doživljajo, da "Bom tistim, ki nenehno molijo, uslišal njihove prošnje", kajti njihova vera jim bo pomagala, kakor je slepcu pomagala njegova vera.

V teh nedeljskih pridigah sedaj prejemate toliko svetlobe, da ne morete več imeti nobenih dvomov glede pomena besed, katere Sem nekoč izrekel, niti kako naj se uporabljajo in da družbeni in politični razvoj v vašem delu sveta vodi h končnemu cilju, k dejanskemu poduhovljenju človeške duše.

Mojim učencem Sem govoril o Mojem neizbežnem trpljenju in smrti, vendar jim nisem povedal, da sta in bosta to trpljenje in smrt postali največje zmagoslavje duha nad človeško naravo. Nisem jim tega povedal, ker Me ne bi razumeli; vendar sedaj odkrito pravim, da vse priganja k temu, da bi dozorelo seme, ki Sem ga posejal v tistih treh letih Mojega poslanstva. Ne glede na vso krvavo in gnusno dogajanje, ki služi kot pretveza že stoletja, bo Moj nauk na koncu praznoval zmago, medtem ko bodo ljudje prisiljeni s trpljenjem in stisko, da se znebijo vse umazanije, ki se jih še vedno drži.

Kar se Mi je zgodilo v tistem času - trpljenje, mučenje in celo smrt, kar je z vstajenjem in vnebohodom, postalo zmagoslavje - se v sedanjem času dogaja tudi človeštvu. Kar Sem takrat pretrpel kot človek, bo sedaj moralo pretrpeti tudi človeštvo.

Kar je posvetnega se mora zasmehovati, prezirati, križati, če naj se duhovno v človeku dvigne in da postane človeštvo primerno, da se približa Mojemu duhovnemu kraljestvu.

V tistem času Sem utrjeval pot z Mojim vzgledom in danes mu morajo ljudje slediti. Srečen je tisti, ki je zgodaj začel odmetavati od sebe posvetni balast, ki ovira njegovo dvigovanje k višjim duhovnim stopnjam! Takšen je dobro začel, toda tistim, ki preveč globoko tičijo v materiji in nočejo slišati Mojega poziva k bujenju, se bo godilo kot obzidju Jeriha, ki se je zrušilo ob zvokih trobent. Ne bodo se izognili svojemu uničenju, ker kot sama materija ne bodo mogli biti sprejeti v duhovno kraljestvo.

Teh 53 pridig ni bilo dano zaman. Dane so bile vam in vsem tistim, ki jih bo nekega dne žejalo po vodi življenja.

Vsakdo naj spozna, kakšno bogastvo ljubezni, resnice in topline življenja se nahaja v Evangelijih, ki so jih nekoč zapisali Moji učenci, kajti, vsaj do sedaj, večina ljudi ne razume njihov duhovni pomen.

Z namenom, da vam razkrijem Evangelije, ki so zapečateni z več kot sedmimi pečati in da s temi knjigami zgradim pot k Meni in Mojim nebesom, vam podajam ta tolmačenja. Če naj bi imeli kakšno korist, se jih ne sme samo prebirati, temveč v življenju udejanjati, da bi največja mera notranjega spokoja, miru in tolažbe prišla k tistim, katerih cilj je, da postanejo Moji otroci. Amen.

Gottfried Mayerhoffer
Gospodove pridige